

Zpravodaj Vám přinášíme díky
<http://www.point4me.com/cs>

point4me.cz
 tisk online snadno a rychle

PRÁZDNINY SKONČILY...

Milé sestry a milí bratři, prázdniny skončily a opět Vám přinášíme další číslo Zpravodaje. V měsíci červenci jsme se zúčastnili pietního aktu v Žatci - 71. výročí vypálení Českého Malína. Z této akce najdete uvnitř Zpravodaje krátkou fotoreportáž.

V těchto dnech jsme zorganizovali spolu s 10. ZŠ Cyrila Boudy v Kladně zřejmě nejdůležitější akci letošního roku - připomenutí 70. vý-

ročí tragické události - leteckého náletu v Kladně Dubí u sv. Jána. Záštitu nad celou akcí převzal senátor Mgr. Jiří Dienstbier, ministr pro lidská práva, rovné příležitosti a legislativu. Podrobnou fotoreportáž Vám přineseme v říjnovém čísle Zpravodaje. Do konce roku nás čeká ještě mnoho akcí, na které budete včas upozorněni a pozváni....

P. Hroník

Nejdůležitější body:

- ŽATEC, ČESKÝ MALÍN
- HRDINOVÉ DNEŠNÍ DOBY
- MIKULOVII

ČERNÉ ÚTERÝ 8. 7. 2014

8. července 2014 v čase okolo 5.15 našeho času při patrole v okolí základny Bagráh v afghánské provincii Parwan došlo k výbuchu improvizova-

ného výbušného zařízení. V uvedenou dobu patrola sesednutá z vozidel prováděla rutinní činnost ve stanoveném prostoru. Po výbuchu došlo k usmrcení 4 našich vojáků a poranění dalšího vojáka, který po převozu do ČR zemřel.

Foto: Jana Deckerová, army.cz

U Památníku československých zahraničních vojáků před Generálním štábem AČR lidé spontánně zapalovali svíčky za padlé hrdiny.

Uvnitř tohoto vydání:

ŽATEC - 71. VÝROČÍ...	2
DRILLFEST	3
HRDINOVÉ DNEŠNÍ DOBY	4
NEZNÁMÍ HRDINOVÉ/ PARTYZ. POCHOD	5-6 7
PODPORA STÁTU IZRAEL	8
WINTONOVO DÍTĚ ZE SLANÉHO	9- 11
NAŠI JUBILANTI	12

ŽATEC - 71. VÝROČÍ VYPÁLENÍ ČESKÉHO MALÍNA

V neděli, 13. července 2014 v 10:00 hodin jsme si připomněli 71. výročí vypálení obce Český Malín. Pietní akt se uskutečnil u památníku obětí Českého Malína před místním hřbitovem. Za OV ČSBS a ČsOL

Kladno se přišel poklonit a uctít památku obětí položením věnce, předseda ZO ČSBS Kladno, br. Petr Hroník. Pietního aktu se zúčastnil také pan Josef Řepík, přeživší z Českého Malína, který se den před tím účastnil pietní vzpomínky v Novém Malíně na Šumpersku.

Předseda ÚV ČSBS zahájil pietní akt přivítá-

ním hostů. Se svými projevy vystoupili senátor MUDr. Hassan Mezain, předsedkyně Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel, Jaromíra Němcová Níčová, předseda ÚV ČSBS plukovník Jaroslav Vodička. Panychidu za oběti celebroidal pravoslavný kněz

Text a foto: P. Hroník

DRILLFEST.ARMY.CZ 2014

Dne 26. června 2014 se na Václavském náměstí v Praze konala mezinárodní přehlídka exhibičních vystoupení jednotek Čestných stráží u příležitosti oslav Dne ozbrojených sil. Pozvání přijaly jednotky Čestných stráží středoevropského prostoru a své dokonalé vystoupení, které nacvičují nad rámec svých pracovních povinností, předvedly kromě nám známé a oblíbené české armády: Slovenska, Rakouska, Polska, Maďarska a Německa. Pozvání jsem s potěšením přijala od plukovníka Milana

Virta, velitele Posádkového velitelství Praha, jež bylo organizátorem akce. V rámci českého vystoupení jsem zaznamenala přítomnost i několika našich členů a členek ze ZO Kladno. Jmenovitě: sestra Lucie Krejsová, bratr Martin Slavík, bratr Martin Podářil a bratr Milan Melousek. Se sestrou Krejsovou jsem hovořila ihned po skončení akce a vyjádřila jí svůj obdiv nad vystoupením, kde kromě bezchybné exhibice rovněž „ozdobila“ celou akci jako jedna ze dvou vystupujících žen v rámci celé přehlídky

(v jiné Čestné stráží kromě té české jsem přítomnost ženy nezaznamenala). Vystoupení bylo nejenom výsledkem mnohahodinového tréninku a dřiny, ale také precizní ukázkou píle účastníků exhibice a dokonalého soustředění.

Děkuji Vám za nezapomenutelný zážitek!

Gabriela Havlůjová

Foto nahoře: Přehlídku exhibičních vystoupení zahájili vojáci 1. roty Čestné stráže pod vedením rotného Petra Herčíka. Foto vpravo nahoře: Příslušníci 2. roty praporu Čestné stráže AČR z Posádkového velitelství Praha pod velením rotmistra Otakara Málka sklídili, tak jako jejich předchůdci, mohutný potlesk od přihlížejících diváků na pražském Václavském náměstí.

Foto: Marek Šindelář, www.army.cz

HRDINOVÉ DNEŠNÍ DOBY

Během letních červencových dní nás všechny zasáhla zpráva o smrti českých vojáků v okolí základny Bagram. Pět Čechů, kteří sloužili v Afghánistánu v rámci zahraniční operace, bylo zavražděno při sebevražedném atentátu příslušníka islamistického hnutí Taliban. Na internetových diskusích probíhala několikadenní diskuse, zda vlastně máme litovat životy vojáků, kteří bojují daleko za našimi hranicemi a mnohými diskutujícími byli označeni jen za

alespoň předseda a jednatel ZO ČSBS Kladno (proč ne ÚV?!) vyjádřili upřímnou soustrast jménem kladenské organizace.

snažíme se **posoudit ze zkušeností našich nejstarších členů dnešek** a vážit si doby, ve které žijeme. Také si určitě většina z nás uvědomuje - zejména pamětníci - jak rychle lze ztratit vlastní svobodu. A my, kteří jsme naštěstí žádnou válku nezažili, právě v dnešních dnech sledujeme, jak lehce opět další válka může začít. Věřím, že české oběti bojů na Východě nebyly zbytečné.

Čestná stráž AČR důstojně a pietně doprovodila všechny padlé vojáky během posledních rozloučení v místech jejich bydliště. Naši bratři a sestry vynášeli rovněž rakve s pozůstatky vojáků po příletu z Afghánistánu do Prahy. Jistě se nikomu z nich neplnil tento rozkaz lehce, přesto svou práci odvedli jako profesionálové.

Gabriela Havlůjová

„žoldáky“. Je správné, že však ve společnosti zavládla spíše solidarita s rodinami padlých a převládající (doufám!) názor, že tito muži zemřeli při obhajobě principů svobody a demokracie. Potěšilo mě, že

Dovolte, abych na tomto místě i já vyjádřila upřímnou soustrast rodinám a přátelům zavražděných vojáků.

Naše organizace, Český svaz bojovníků za svobodu, si stále připomíná události našich dějin,

NEZNÁMÍ HRDINOVÉ - MIKULOVÍ

Co spojuje pomník popravených osob v Kladně – Krnčí, který řada z nás v dubnu letošního roku v rámci brigády OV ČSBS Kladno uvedla do důstojného stavu a šedesát kilometrů vzdálený městys Brozany nad Ohří nedaleko Roudnice nad Labem? **Rodina MIKULŮ.**

Hnědý mrak nad Kladnem z roku 2013 se dočteme, že mezi 6 popravenými lidmi, byli čtyři osoby nosící jméno Mikula/Mikulová z Brozan.

Po atentátu na Reinharda Heydricha, byly denně popravovány osoby, které se měly podílet na spáchání atentátu na říšského protektora, či

lým rodinám. Přesto Josef Mikula (*1871) se svou rodinou neváhal a aktivně se do boje za svobodu své vlasti zapojil. Za Protektorátu Čechy a Morava sloužila jejich cihelna, na okraji Brozan nad Ohří, jako útočiště pro kladenskou síť komunistického odboje. Spojky z Kladna našly v komíně jejich cihelny (foto vpravo) vždy azyl a podporu rodiny. Osudným se hrdinům stala falešná - nastrčená spojka. Tento muž záhy nahlásil kladenskému gestapu všechny osoby, se kterými v cihelně přišel do kontaktu. Při následném zatýkání byli ušetřeni pouze ženatí muži a vdané ženy. Onen červnový večer v 19h. byli čtyři členové rodiny Mikulů a další dvě osoby přivázáni ke kůlům v Kladně-Krnčí a zastřeleni. Rodinu Mikulů doplnila navíc manželka nezvěstného komunisty Marie Heřmanská *1908 a rakovnický drogistický učeň Zdeněk Černý *1925. Pozastavila bych se u Marie, která byla rovněž z Brozan a její manžel po zatčení Mikulových utekl z práce, byl varován jakožto komunistický odbojář, že se něco děje. Byl však dopaden a zastřelen (dle pamětníků doslova rozstřílen neda-

Brozany nad Ohří

Pomník zavražděných osob v Krnčí nám neříká, kdo zde byl popraven příslušníky kladenského gestapa dne 1. června 1942, ale v publikaci Jaroslava Vykouka:

přechovávaly nebo poskytovaly pomoc těmto osobám. I za pouhou vědomost o jejich pobytu a neoznámení této informace příslušným úřadům, hrozila smrt ce-

NEZÁMÍ HRDINOVÉ - MIKULOVÍ

ukončen první červnový den roku 1942 život šesti osob – a do hromadného hrobu na stejném místě byla uložena i těla Mikulů z Brozan: Josef Mikula (*1871), Terezie Mikulová (*1868), Josef Mikula (*1907) a Blažena Mikulová (*1905). Po třech letech, dne 1. 6. 1945, podle informací kladenského

slečny Blaženy se jí stal osudným a byla popravena společně se svým otcem, matkou a bratrem. Pan Tomek se již nikdy neoženil. Do vydání Zpravodaje se nám nepodařilo najít žádného rodinného příslušníka rodiny Mikulů. O určitém nezájmu svědčí i neupokojivý stav rodinné hrobky v Brozanech (doplňuji, že jsem hovořila se zastupitelkou městyse při osobní návštěvě, která uváděla, že se plánuje v rozpočtu obce s její renovací). Závěrem bych chtěla poděkovat panu Kissovi se synem a br. Ševčíkovi za neutuchající zájem a péči o pomník v Krnčí. V neposlední řadě bych chtěla poděkovat paní učitelce Bolecké z Brozan za pomoc při zjišťování informací o zavražděných z Krnčí.

Gabriela Havlůjová

leko Brozan). Zajímavé je, že zřejmě rodina Heřmanských tušila, že brzy přijde msta nacistů a své dvě děti nahlásili do nedalekých Doksan k pobytu k příbuzným na konci května 1942, zachránili jim tím život. O osudu rakovnického učně bude pojednávat článek v říjnovém čísle. Vraťme se ale do Krnčí v onen osudový večer, 1. června 1942. Popravčí četa čítala osmnáct mužů z řad kladenského gestapa Shupo, přítomen popravě byl i sám velitel gestapa, Harald Wiesmann, který četl rozsudky odsouzeným. Popravy se účastnil i český lékař, kolaborující s nacisty, František Sladký, který v Krnčí prohlédl a zapsal do protokolu zdravotní stav vybraných osob k popravám. Osmnácti ranami z pušek byl

hajného, byl hromadný hrob objeven a ostatky Mikulových byly převezeny do rodinné hrobky v Brozanech nad Ohří. Smutný příběh dokresluje i nenaplněná láska pana Tomka, který v roce 1942 udržoval vztah s později zavražděnou Blaženou Mikulovou. V plánu byla svatba a společný život. Pan Tomek chtěl však nejprve dokončit studium v Brně, bohužel stav

PARTYZÁNSKÝ POCHOD - JERMAK

Partyzánský pochod – JERMAK byl organizován v kopcovité krajině stoletých dubů a břidlicových skal, která přecházela v jehličnaté smrky a rozkvétlá údolí Svratecké hornatiny. Pochod nás vedl po stopách partyzánského oddílu JERMAK,

do jejich velitelské zemljanky a dalších míst jejich působení. Start a cíl pochodu byl v Památníku Hodonín u Kunštátu, toto místo je symbolickým průsečíkem tragických dějin 20. století, v letech 1940-1942 zde byl Kárný pracovní tábor, od roku 1942 do roku 1943 tzv. cikánský tábor, po jejich deportaci do Osvětimi pak v roce 1944 Pracovní výchovný tábor, v zimě a na jaře 1945 se

v areálu cvičili příslušníci wehrmachtu, v květnu a červnu sloužil tábor pro ubytování příslušníků

jednotek rumunské armády, v létě 1945 jako lazaret Rudé armády. Po zahájení odsunu Němců zde byli převážně v roce 1946 shromažďovány osoby přestárlé a nebo neschopné a po převratu v roce 1948 zde byl opět zřízen Tábor nucených prací, kde byli do roku 1950 vězněni také příslušníci předválečné armády, legionáři a také příslušníci české šlechty. V roce 1951 na místě

vzniklo rekreační středisko, které fungovalo až do roku 2009.

V současnosti zde vzniká Památník Hodonín u Kunštátu, který bude připomínkou všech obětí internace v táboře. Expozice byla v průběhu pochodu otevřena.

Organizátorem pochodu byla Československá obec legionářská jednotka plk. J. Švece – Horácko. Pochod byl připraven k 70. výročí od vysazení oddílu JERMAK, který v této oblas-

ti operoval. Čestnou předsedkyní pochodu byla dosud v Kyjevě žijící radistka oddílu Jermak paní Dina Mefodijevna Šapovlova – Ščerbakova.

Celková délka trasy byla do 40 km, při zvolené optimální variantě do 35 km.

Text a foto:

br. pplk. Ján Kotvas

PODPORA STÁTU IZRAEL

Vzhledem k válečnému konfliktu, který nastal mezi Izraelem a Palestinskou autonomní oblastí v Pásmu Gazy se v Praze na Václavském náměstí uskutečnilo dne 6. srpna 2014 veřejné shromáždění na podporu Státu Izraele a boji proti antisemitismu. V době konání veřejného shromáždění a psaní tohoto článku trval konflikt již více než měsíc. Očekával jsem, že i náš Ústřední výbor ČSBS vydá k tomuto konfliktu, kdy teroristická organizace Hamás útočí raketami na území Státu Izrael, nějaké stanovisko či prohlášení. Bohužel, nestalo se tak. Považoval jsem proto za svou morální povinnost zúčastnit se shromáždění, které vyjadřuje podporu Izraeli a vydat prohlášení, které jsem adresoval představitelům Ústředního výboru ČSBS - text prohlášení níže. Rád bych touto ces-

tou poděkoval místopředsedovi ÚV ČSBS, bratru Pavlu Vranskému, který, jako jediný z ÚV reagoval. Bratře Vranský, moc si vážím Vaší podpory!

Prohlášení předsedy Českého svazu bojovníků za svobodu Základní organizace Kladno.

V současné době, téměř 70 let od ukončení 2. světové války, jsme svědky něčeho nevidaného. Antisemitské postoje, veřejné útoky proti Židům se šíří napříč vyspělými evropskými státy. Demokratická zřízení těchto států, jako by nebyla schopna zastavit tento odporný trend. Ještě v nedávné době jsme za antisemitskými útoky spatřovali neonacistická hnutí. Dnes však za těmito útoky jsou nejen tato hnutí, ale i řadoví občané, politici, odborníci. Lékaři zrazují Hippokratovu přísahu tím, že odmítají ošetřit židovské pacienty, obchodníci odmítají obsluhovat Židy ve svých obchodech, dochází k ničení majetku, k útokům verbálním i fyzickému napadání nevinných mužů, žen i dětí, jen proto, že jsou Židé.

V Německu, Francii, ve Velké Británii a řadě dalších států vedle útoků a ničení majetku se zcela bezostyšně vyzývá nacismus i Hitler, běžně se objevují nacistické symboly i slogany. Považoval jsem proto za svou morální povinnost zúčastnit se alespoň veřejného shromáždění na podporu Státu Izrael a proti projevům antisemitismu a rasismu, které se konalo v Praze ve středu 6. 8. 2014 u sochy sv. Václava.

Jako předseda Českého svazu bojovníků za svobodu – Základní organizace Kladno odsuzuji všechny projevy rasismu, antisemitismu a jednoznačně podporuji Stát Izrael. Vyzývám i ostatní členy našeho Svazu, jednotlivé organizace od základních po krajské, stejně tak nejvyšší představitele Ústředního výboru Českého svazu bojovníků za svobodu, aby i oni vyjádřili podporu Státu Izrael a jednoznačně se postavili proti projevům nenávisti proti Židům.

Petr Hroník, předseda ZO ČSBS Kladno

FELIX ARNOŠT HELLER, PŘÍSLUŠNÍK RAF

Dne 4. dubna 1924 se ve Slaném narodil budoucí příslušník britského Královského letectva (Royal Air Force - RAF) Felix Arnošt Heller (1924 – 1943). Jeho velmi krátký, ale přesto hrdinný – bohužel však zapomenutý - životní příběh je pozoruhodným dokladem lidské statečnosti a odvahy, ale též tragických dramát a hrůz druhé světové války.

Felix Heller vyrůstal v rodném městě společně se svou starší sestrou Editou velmi krátce, a to do roku 1927, kdy se jeho rodiče – Ing. Evžen Heller a Marta Hellerová - přestěhovali Prahy. Před druhou světovou válkou byl Felix

ského původu – pochopitelně osobně velmi bolestně dotklý.

Avšak v Čechách a na Moravě i v té době existovaly (byť jakkoliv omezené) možnosti uniknout hroícím nacistickým rasovým represím, neboť tehdy třicetiletý - dnes celosvětově proslulý - britský makléř a filantrop působící v té době v Praze Nicholas Winton (naroz. 19. 5. 1909) na jaře a v létě 1939 vypravením devíti zvláštních vlaků z Prahy do Londýna - v časovém rozpětí od 14. března 1939 do 2. srpna 1939 - prozíravě zachránil 669 převážně židovských dětí (z českých, rakouských i německých rodin) před

krutou smrtí, která by je nepochybně o několik let později čekala v nacistických vyhlazovacích táborech. Mezi „Wintonovy děti“ patřili i patnáctiletý Felix Heller a jeho o tři roky starší sestra Edita.

Rodiče Felixe A. Hellera – stejně jako většina dalších rodičů, kteří poslali své děti do bezpečí ve Velké Británii a sami zůstali v Protektorátu Čechy a Morava - se ovšem v průběhu druhé světové války stali oběťmi holocaustu.

Evžen a Marta Hellerovi byli transportem AAt, č. 87 převezeni 23. 7. 1942 z Prahy do Terezína a odtud 25. srpna 1942 transportem Bc, č. 641 byli deportováni do koncentračního tábora v Malém Trostinci v Bělorusku, kde zahynuli.

Po příjezdu do Anglie se dospívajícího F. Hellera ujal pan Edward S. Andrews z Londýna, který ho vychovával a živil do 18 let. Bydlel a pracoval na farmě Woodhill. V roce 1942 se Felix Heller rozhodl čelit – podobně jako tisíce jiných Čechoslováků v exilu - nacistické rozpínavosti a podal přihlášku k čs. zahraniční armádě, kde byl prezentován 18. června 1942. Do čs. armády ve

WINTONOVO DÍTĚ ZE SLANÉHO

Velké Británii vstoupilo – po dosažení plnoletosti – celkem 60 „Wintonových dětí“, z nichž pět padlo.

Po absolvování pěšího výcviku u Náhradního tělesa se Felix Heller přihlásil ke službě u letectva, úspěšně složil fyzické a psychologické testy a 31. 8. 1942 byl přijat do Královského letectva. Byl určen pro výcvik radiotelegrafisty-střelce. Dne 6. července 1943 nastoupil k československé letce (Czech Flight) u 6. operačně výcvikové jednotky (No. 6 Operational Training Unit) v Sillouth, kde byly cvičeny posádky pro 311. bombardovací peruť, kam byl přijat 11. srpna

1943. Tato čs. letecká peruť v té době prováděla především protiponorkové hlídkové lety nad Biskajským zálivem. První bojový let Felix Heller vykonal pod velením poručíka Karla Schoře (v britské důstojnické hodnosti Pilot Officer). S osádkou Schořova letadla prodělal minimálně 5 operačních letů. Dne 7. 11. 1943 byl převelen do osádky jednoho z našich nejlepších pilotů v řadách RAF kapitána Metoděje Šebely (v britské hodnosti Flight Lieutenant), avšak o jedenáct dní později společně s ním a dalšími padl při plnění bojového úkolu.

Dne 17. 11. 1943 letěli členové Šebelovy osádky na obvyklou hlídku nad Biskajským zálivem – s úkolem pátrat po německých lodích i ponorkách. Čtyřmotorové letadlo typu Liberator odstartovalo krátce před půlnocí v 23.53 hodin z letiště Beaulieu. Let zřejmě probíhal dlouhou dobu bez problémů, neboť první zprávu z paluby letadla zachytili radiotelegrafisté až druhého dne v 11.45 hodin. Velitel letadla Šebela se informoval, kde má přistát, a uvedl, že předpokládá dobu přistání ve 13.30 hodin. Zároveň oznámil, že letoun má

zásobu paliva ještě na tři a půl hodiny letu. Ve 13.10 hodin ovšem dorazilo poslední hlášení o nutnosti nouzového přistání. Pozemní radiotelegrafisté se snažili s osádkou spojit až do 13.50 hodin, avšak bezvýsledně.

Kde se letadlo zřítilo, zůstává pouze v rovině spekulací. Jeho operační prostor byl nad celým Biskajským zálivem, avšak vzhledem ke skutečnosti, že osádka hlásila přistání základně v St. Eval, mohl se letoun nacházet nad mořem někde mezi francouzskou Bretaní a jihoanglickým Cornwalllem. Objevily se ovšem také spekulace, že Šebelův stroj sestřelili piloti německé Luftwaffe. V tento osudný listopadový den totiž hrozila v hlídkovací výšce možnost námrazy a podle některých informací Šebelův Liberator s velkou pravděpodobností postihla právě námraza spojená s natáčením vrtnutí, čehož mohli využít piloti německých stíhacích letounů.

Metoděj Šebela se proto za ztížených letových podmínek mohl rozhodnout pro návrat na základnu – ovšem v blízkosti nacisty velice dobře chráněného francouzského přístavu Brest, a tudíž Šebelovo letadlo

FOTO: VÚA-VHA

FELIX ARNOŠT HELLER, PŘÍSLUŠNÍK RAF

FOTO: VA-CR Trnava

mohlo být sestřeleno německými letci. Ačkoliv pro toto tvrzení neexistuje jednoznačný důkaz, přesto podle německých záznamů může mít reálný podklad, neboť 18. 11. 1943 v 11. 48 (německého času) dva piloti stíhacích Messerschmidtů Bf 109G Oblt. Wilhelm Steinecke a Uffz. Paul Turkovitch nárokovali sestřel jednoho Liberatoru v okolí Brestu. K tomuto sestřelu mělo dojít ve výšce 200 metrů, což byla výška,

ve které se hlídkující Liberatory pohybovaly nad hladinou. Vzhledem ke skutečnosti, že toho dne nebyl v uvedeném prostoru sestřelen žádný jiný stroj tohoto typu, mohlo se jednat o letadlo, ve kterém zemřel – společně s dalšími osmi československými příslušníky RAF – Felix Heller. Existovala rovněž ovšem i hypotetická možnost, že Šebelův Liberator mohl přistát na neutrálním území ve Španělsku. Členové osádky byli

proto prohlášeni nejprve za nezvěstné a po několika měsících za mrtvé. Těla kapitána-pilota Metoděje Šebely (28), druhého pilota Miroslava Procházky (24), navigátora Aloise Vávry (29), radiotelegrafistů Ladislava Černohorského (24), Josefa Nováka (20), Felixe Hellera (19) a střelců Emericha Urbana (26) a Alberta Fukse (22) nebyla nikdy nalezena a jejich hrobem jsou tak patrně hlubiny Biskajského zálivu. Jména těchto letců jsou uvedena na panelech památníku příslušníků RAF Runnymede v Anglii. Jediné tělo, a to palubního mechanika Linharta Fajta (32), bylo vyplaveno na francouzském pobřeží a pohřbeno bylo na hřbitově v Bayeux. V době úmrtí byl Felix Heller jedním z nejmladších příslušníků 311. bombardovací perutě, a proto byla jeho smrt obzvláště tragická. Jeho oběť však nebyla marná.

Zdeněk Víšek, Slaný

Děkuji panu Zdeňku Víškovi ze Slaného za článek, o který se s námi podělil. Rád bych připomněl, že každý z Vás má prostor ve Zpravodaji uveřejnit svůj příběh nebo příběh někoho z rodiny, příbuzných či známých. Považuji za velmi přínosné, seznámit se s osudy a příběhy občanů z našeho regionu.

Petr Hroník, předseda ZO Kladno

Náměty a příspěvky do zpravodaje lze zasílat e-mailem ovcsbs.kladno@gmail.com

ZÁKLADNÍ ORGANIZACE ČSBS Kladno

Adresa

Nám. 17.listopadu 2840
272 01 Kladno

Telefon: 720237044

E-mail: ovcsbs.kladno@gmail.com

Zpravodaj pro vás připravil
předseda ZO ČSBS Kladno,
Petr Hroník

Blahopřejeme našim jubilantům:

ZÁŘÍ

S. Helena BEČKOVÁ (66)
S. Hana NĚMCOVÁ (79)
S. Světlana ŠOBROVÁ (66)
S. Alena HOUDOVÁ (37)

ZO SLANÝ

Br. Maríno CAVICCHIOLI
(87)

ŘÍJEN

Br. Jaroslav ŘIDKOŠIL (59)
S. Jindřiška KLOZOVÁ (95)
S. Mgr. Marie HROŠOVÁ (61)
S. Růžena ČADKOVÁ (81)
Br. Martin SKOUMAL (32)

ZO SLANÝ

Br. Bohumil HARÁK (89)

Český svaz bojovníků za svobodu z.s. je dobrovolný, nestranický a nezávislý spolek, který sdružuje účastníky národního boje za osvobození ve druhé světové válce jakož i jejich rodinné příslušníky a pozůstalé po nich počínaje 15. rokem jejich věku. Individuálními členy ČSBS se mohou stát i ostatní občané, bez rozdílu jejich politické příslušnosti a náboženského vyznání, kteří souhlasí s posláním ČSBS a jeho stanovami. Individuální členové ČSBS ve věku mezi 15-ti až 18-ti roky, mají na jednáních orgánů ČSBS hlas poradní. Jako kolektivní členové se členy ČSBS mohou také stát, demokratické organizace (občanská sdružení, spolky, atp.), působící v České republice nebo v zahraničí, jejichž činnost naplňuje ideu Svazu a to na základě Smlouvy o kolektivním členství uzavřené mezi ÚV ČSBS a vedením předmětného občanského sdružení (spolku, atp.).

Naše webové prezentace

ZPRAVODAJ

<http://www.issuu.com/ovcsbs.kladno>

BLOG

<http://ovcsbskladno.blogspot.com/>

FACEBOOK

<https://www.facebook.com/ovcsbs.kladno>

PODĚKOVÁNÍ PRVNÍ KROČEHLAVSKÉ, S.R.O.

Děkujeme kladenské stavební firmě PRVNÍ KROČEHLAVSKÁ, s.r.o. a zejména panu Robinu Tesárkovi, který poskytl ZO ČSBS Kladno, sponzorským darem, informační ceduli, kterou na náklady firmy nechá instalovat. Cedule bude umístěna v Kladně - Rozdělově na lesním rozcestí s informacemi o pomníku obětí nacismu v Krnčí.

P. Hroník

PRVNÍ KROČEHLAVSKÁ s.r.o.

První kročehlavská s.r.o.

Stavební firma V. Tesárek

Výroba, stavby, reality

